

tinget er „lidet heldige“. Dette kan vi fra konservativ Side ikke indrømme. Disse Bestemmelser blev med fuldt Overlæg sat ind i Grundloven af 1915, og alle Partier stemte for dem. De fastsatte, som det ofte i Dag er blevet nævnt, at Landstinget i Tilfælde af en Konflikt med Folketinget om et Lovforslag ikke kan opløses, medmindre et Flertal i Folketinget efter dette Tings Fornyelse gennem et paa Grund af Valgperiodens Ophør afholdt almindeligt Valg vedtager Lovforslaget uforandret, og Landstinget fremdeles modsætter sig at vedtage dette Lovforslag. Altsaa: hvis Folketingets Krav virkelig er rodfæstet i Befolkningen, og Landstinget stadig modsætter sig dette i Befolkningen rodfæstede Krav, da kan Landstinget opløses, ellers ikke. Man har ved Aftattelsen af Grundlovens § 22, og efter vort Skøn med fuld Ret, ønsket, at Landstinget skulde være vanskeligere opløseligt end Folketinget, fordi man vilde, at Førstekammeret ikke skulde være saa afhængigt af en pludselig opdukkende og maaske lige saa pludselig forsvindende Stemning blandt Vælgerne. Landstingets betingede Opløselighed sikrer en rolig Udvikling, en Forbindelse mellem før og nu. Denne Garanti kan vi ikke gaa med til at slette. Grundloven af 1915 demokratiserede Landstinget. Det daværende Højre ønskede ikke at standse den lige og almindelige Valgrets Sejrs gang, tværtimod! Det er maaske paa sin Plads atter at minde om, at det var Mænd af vort Parti, som bragte de Grundlovsforhandlinger i Gang, som længst var gaaet i Staa; og om en ny Grundlov, hvor den lige og almindelige Valgret ikke skulde herske uindskrænket og uden Forbehold, kunde der fornuftigvis ikke være Tale. Enhver Form for privilegeret Valgret til Landstinget maatte vi opgive — vi gjorde det uden Sorg, fordi dens Tid var forbi. Men Meningen med Opretholdelsen af et Tokammersystem maatte dog være, at Landstinget fik sin Særstilling, som Folketinget fik sin; og Aftattelsen af Grundlovens § 22 markerer netop denne Landstingets Særstilling. Vi maa derfor stille Krav om, at denne Paragraf bibeholdes uforandret.

Efter Lovforslaget skal Valgrets og Valgbarhedsalderen til Folketinget indtræde allerede ved det fyldte 21de Aar. Dette er en saa kraftig Nedsættelse, at vi aldeles ikke

kan gaa med dertil. I Bemærkningerne til Lovforslagets § 3 peges der paa Forholdet til de Sønderjyder, som nu vender tilbage til Danmark, og der siges, at Genforeningen nødvendig for dem skulde betyde Tab af Valgret i vidt Omfang — det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borgerby) kom ogsaa meget udførligt ind derpaa. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at ved de foreslaaede Forfatningsændringer tager Regeringen jo absolut ikke noget Hensyn til Sønderjylland, i saa Fald vilde man dog lade dem være medbestemmende, dersom Kravet om afgørende Forandringer i vor Forfatning skulde melde sig med tilstrækkelig Styrke. Netop det Hensyn, som Regeringen ønsker, kan vi fra konservativ Side ikke vise Sønderjyderne. Vi er villige til at stryge Overgangsbestemmelserne og straks at gaa til de 25 Aar som Valgrets alder til Folketinget; længere kan vi ikke strække os. Lige saa lidt kan vi gaa med til den voldsomme Nedsættelse af Valgrets alderen til Landstinget fra 35 Aar til 25 Aar; vi ønsker at blive ved de 35 Aar. At have den samme Valgrets alder til Landsting som til Folketing, at have ganske desamme Vælgere til at vælge Medlemmerne af Landstinget og Folketinget forekommer os at være fuldstændig meningsløst. Den forholdsvis høje Valgrets alder til Landstinget er ikke nogen udemokratisk Foranstaltning, aldeles ikke! For at være Vælger og valgbar til Landstinget kræves der ikke Formue eller Grundbesiddelse eller selvstændig Stilling; der kræves dette ene: en moden Alder.

Efter Lovforslagets § 4 skal Antallet af Folketingets og Landstingets Medlemmer ikke fastsættes i Grundloven. Genforeningen med Sønderjylland forøger Danmarks Landomraade, og det anses da for nødvendigt at forøge Antallet af Landstings- og Folketingsmedlemmer stærkt. Folkepartiet maa mene, at det er nok at have 140 Folketingsmedlemmer og 72 Landstingsmedlemmer plus de Repræsentanter, der skal repræsentere Sønderjylland, og i høj Grad brøstholdne føler vi os ved Bestemmelsen om, at de 18 tingvalgte Landstingsmedlemmer ikke som nu skal vælges af det afgaaende Landsting. I Modsætning til de hidtidige Regler foreslaar Lovforslaget, at disse 18 tingvalgte Landstingsmedlemmer skal vælges, hver Gang der